

23.05.2020

పుల ఇచ్ఛన వరము అన్నమయ్య

పుట: 76 రాగం: సాళంగనాట

106 సంబ్యా : 113 సంపుటము: 2

పల్లవి: సిరిం దొడ్డపై నిడి శ్రీనరసింహుండు
యిరపుగ వరములనిచ్చిని వాడే

చ. 1: ఘనమగు కోరలు కరూళవదనము
చెనకుచు గొడసెటి జిహ్వాయును
నినిపుం గటమరలు నిటలలోచనము
నొనరంగ గొలువై యున్నాడు వాడే

చ. 2: చటులచుక్కరంబును శార్గరంబును
అటు వరదాభయహస్తములు
పటుతరయోగపు పట్టబంధమును
కటీతటి జెలంగంగం గడంగి వాడే

చ. 3: పరపగు శేషుని పడగల నీడల
అరుదగు రవిచంద్రాంకముల
సిరులగద్దెపై శ్రీవేంకటేశుడు
పరిపూర్ణుడై పరగి వాడే

భావదీపిక:

అన్నమయ్య శ్రీనరసింహునిపై చెప్పిన చక్కని కీర్తన ఇది. స్వామి వర్షనబట్టి,
ఈ స్వామి వెలసిన చేటు తెలియరాకున్నది. పూర్తి వర్షన సందించిన అన్నమయ్య
పూరు ప్రస్తావన తేలేదు. శ్రీలక్ష్మిని తొడ్డపై నుంచుకొనిన శ్రీనరసింహుడు వాడే. ఇక్కడ
సుస్థిరుడై అనేక వరములనిచ్చిని, అంటున్నారు పల్లవిలో. ఘనమైన కోరలతో ఈ
స్వామి భయంకరమైన మొఖమును కలిగియున్నాడు. అదిమిపట్టి సందువల్ల ఆయన
నాలుక నుండి లాలాజలము కారుచున్నది. గొప్ప సంబ్యాలో నున్న దేవతలు, నిటలాక్షుడైన
శంకరుడు వినయముగా కొలుచుచుండగా అదిగో వాడే కొలువుదీర్చియున్నాడు. స్వామి
ఒకచేత గిరగిరా తిరిగే సుదర్శన చుక్కము ధరించియున్నాడు. వేరొకచేత “శార్గము”
అను ధనస్సును ధరించి యున్నాడు. ఆయన వొక చేయి “వరదహస్తము” (వరములనొసగే
చేయగాను), ఇంకాక చేయి “అభయహస్తము” భయనివారకమగు చేయగాను ఆయన
సదుముపై వున్నవి. సృసింహునికి పరపుగ (మెత్తగా) వుండాలని ఆదిశేషుడు చుట్టులు
చుట్టుకొని తన పడగలను గొదుగువలె పట్టుకొని యున్నాడు. ఎక్కడా లేని విధముగా,
సూర్య చంద్రులు ఆయన కిరీటముపై అమరియున్నారు. సిరులొలికే గద్దెపై ఆసీనుడైన
ఈయనే శ్రీవేంకటేశ్వరుడు. వారే ఇక్కడ పరిపూర్ణుడైన సారసింహుడు.

* చటుల చుక్కము = గిరగిరా తిరిగే సుదర్శన చుక్కము, * పరిపూర్ణుడు = అన్నియు
సమృద్ధిగా నున్నవాడు